

Bezienswaardigheden

Jozef Maria Route

De fietsroute Jozef Maria komt lang verschillende historisch interessante plaatsen. Deze beschrijving geeft u informatie voor onderweg. Een enkele locatie vraagt om een kleine afwijking van de route.

Jozeflus (richting Smakt, Venray)

Blitterswijck

Tante Jet aan de Maas

Op de plek van het voetveer tussen Blitterswijck en Wellerlooï ontstond al in een ver verleden een huiskamercafé met grote bekendheid in de omgeving. Behalve de ligging was het vooral dankzij de innemende en markante uitbaatster Henrica Christina Maria Reijnen, in de volksmond Tante Jet genoemd, een succes. Over haar werd met eerbied gesproken. Een leven lang heeft ze hier gewoond, geleefd en gewerkt. Ze stond dag en nacht paraat. Toen in 1965 het veer uit de vaart ging had Tante Jet zoveel bekendheid gekregen in de omgeving dat het café gewoon kon blijven bestaan.

Jet kende geen klanten, ze noemde haar gasten altijd bezoek. Het was voor haar de gewoonste zaak van de wereld om voor hongerig bezoek een paar boterhammen te smeren in de keuken. Mensen die voor de eerste keer het café betraden werden verwelkomd alsof ze er gisteren nog waren geweest. Bij hoog water in de Maas was tante Jet gesloten. Het café lag dan eenzaam in het kolkende water en was onbereikbaar. Het Maaswater heeft tante Jet tijdens haar leven verschillende keren begroet en steeg meerdere malen tot aan de drempel. Tot haar 78e jaar bediende ze haar bezoek. Op 80-jarige leeftijd overleed ze op 18 januari 1995. Kort na de begrafenis liet Moeder Maas weer van zich horen. Het wassende water nam snel bezit van de Veerweg en een deel van het dorpskerkhof. Het water kwam precies tot aan de betonnen rand, de drempel van het graf van Tante Jet. Het leek alsof Moeder Maas nog één keer Tante Jet wilde begroeten...

Boomkwekerijen

In deze regio bevindt zich veel fruitteelt. Al sinds de Romeinen, die fruitbomen in ons land introduceerden, is het rivierengebied een plek waar veel fruit wordt geproduceerd. Dat komt door de juiste hoeveelheid lutum in de grond. Door de combinatie van zand- en kleiaanvoer uit de rivier is hier geen kale, droge, voedselarme zandgrond, maar ook geen zware, vochtige klei. De grondsoort in dit gebied zit er tussen in; we noemen dat zavel. In de middeleeuwen vond verdere verbreiding van de fruitteelt plaats door kloosterlingen en kasteelheren. De huidige boomgaarden zijn waarschijnlijk al door de eigenaren van het kasteel van Blitterswijck en de latere kloosterlingen op de plek geïntroduceerd.

Als je van Tante Jet rijdt, ga je gelijk na de boomgaard een klein paadje in naar de kasteelruïne.

Kasteelruïne Blitterswijck

Het oorspronkelijke kasteel Blitterwijck stamt uit de 14^e eeuw en was de burcht van de Heren van Blitterswijck. Dit geslacht heeft er gewoond tot 1518. In 1806 hebben ze het kasteel uitgebreid. Om dezelfde soort stenen te hebben is er in die tijd een klooster in Oostrum afgebroken. Het kasteel is door de verschillende eigenaren keer op keer uitgebreid. Lange tijd is het van Franse slotzusters geweest. In deze periode is de gracht gedempt en zijn de kloostermuren gebouwd die je nu nog goed kunt zien. Daarna kwamen er paters van Cadier en Keer en was er een drukkerij gevestigd. In 1939 zijn in het kader van de mobilisatie Nederlands militairen in het kasteel gehuisvest. Ten tijde van de oorlog fungeerde het als nood-seminarie. Eind 1944 is het volledige complex door de geallieerden verwoest, ondanks dat het niet werd gebruikt door militairen. Na de oorlog is veel bouw materiaal gebruikt voor o.a. het herstel van de kerk van Blitterswijck.

Aan de rand van Blitterswijck ligt het protestantse kerkje.

Protestantse kerk

Toen het kasteel van Blitterswijck bewoond werd door een hervormde kasteelheer is het protestantse kerkje gebouwd als onderdeel van het kasteelcomplex. Het kerkje is al meer dan 180 jaar oud en is een rijksmonument. In de zomermaanden, wanneer veel toeristen de omgeving bezoeken, worden er in het kerkje diensten gehouden.

Katholieke kerk van Blitterswijck

De parochiekerk van Blitterswijck dateert in zijn oorsprong reeds uit 1400. De toren werd gebouwd in 1455. Om te voorkomen dat tijdens het einde van de Tweede Wereldoorlog de toren als uitkijkpost zou worden gebruikt, werd de toren, zoals zoveel kerken en kastelen, opgeblazen. Men koos de springlading echter zo zwaar dat niet alleen de toren bezweek, maar vrijwel het hele gebouw plat ging. Alleen de zijmuren en de scheibogen bleven overeind. Alleen de schilderingen van die scheibogen zijn gespaard gebleven. Op deze oude muren en bogen is de huidige kerk gebouwd.

Geijsteren

Landgoed Geijsteren

Landgoed Geijsteren is een uitgestrekt natuurgebied met loofbos, naaldbos, beken, lanen, akkers en weiden. Het is een historisch landgoed dat sinds jaar en dag in particulier bezit is. Het is sinds 1806 in beheer en eigendom van de familie De Weichs de Wenne. Deze familie koestert het landgoed en bewaakt de natuur en cultuurhistorische waarden. Door de eeuwenoude zorg voor dit erfgoed ervaar je het landgoed als een bijzondere eenheid. Het landgoed verkrijgt inkomsten uit onder meer pacht, recreatief aanbod zoals een camping en natuurbeheer. De gebouwen die tot het landgoed van de familie behoren zijn te herkennen aan hun zwart-witte luiken.

Let op! De Sint Willibrorduskapel ligt 200 m. van de route, dit is met borden aangegeven.

De Sint Willibrorduskapel

De kapel dateert ongeveer uit de 16e eeuw, maar reeds lang voor de bouw van deze kapel was deze plaats een bedevaartsoord. Men bezocht de, nog steeds aanwezige, put waar een genezende kracht voor oogziekten aan werd toegekend. De kapel is gebouwd in gotische stijl en is verscheidene malen gerestaureerd. De grenspaal uit 1551 markeert de grens tussen het Land van Cuijk en het Land van Kessel en is thans de grens tussen de provincies Noord-Brabant en Limburg.

Om de watermolen te zien kunt u bij de Oostrumse beek een klaphek door (met verwijzing naar de watermolen)

Watermolen Geijsteren

Deze molen aan de prachtige Oostrumse beek stamt uit het begin van de 17^e eeuw. Door het merkwaardige ronde tentdak, dat vroeger met stro was gedekt, is de molen de meest pittoreske watermolen van Limburg. In de volksmond wordt deze molen vaak de Rosmolen (paardenmolen) genoemd. Dat komt omdat vroeger in deze bossen inderdaad een boerderij met paardenmolen stond.

De molen was een wintermolen die doorgaans alleen van oktober tot april kon malen, als de wateraanvoer voldoende was. In 1928 werd de molen stilgelegd. De gemeente Venray pakte de loop van de beek aan om de waterhuishouding te verbeteren. Gelukkig kon het rad blijven hangen, al zijn de onderste schoepen afgezaagd om te voorkomen dat het rad weer gaat draaien.

Smakt

De Sint Jozefkapel in Smakt

Het belangrijkste motief voor de bouw van de kapel was de grote afstand van de buurtschap Smakt tot de parochiekerk in Venray-dorp. Een eigen kapel stelde een deel van de inwoners in staat tot het bijwonen van de vroegmis. Na hun thuiskomst kon de rest van de familie vervolgens op tijd naar Venray afreizen voor de hoogmis. In het altaar van de kapel en in de wapenstein tegen de buitenmuur zijn de wapenschilden verwerkt van de stichter baron Johan Albert en zijn gemalin Maria Amillia Antonetta Raba, barones van Gelder van het huis

Arcen.

In de genade kapel staat het beeld van de Heilige Jozef, glimlachend neerziend op het Kind. In de loop van de 18^e eeuw heeft de Jozefverering zich ontwikkeld en begon de kapel ook bedevaartsgangers te trekken. Pas vanaf 1887 ontwikkelde Smakt zich tot een belangrijk bedevaartsoord. Het is de enige bedevaartplaats van St. Jozef in Nederland. St. Jozef kent een drievoudige verering: als patroon van een gelukkige levensstaat, van het christelijke gezin en van een zalige dood.

Venray

St. Anna terrein (Vincent van Goch instituut)

Nadat door de congregatie der Broeders van Liefde een 'krankzinnigengesticht' voor mannen in Venray was gevestigd, bouwden de Zusters van Liefde in 1908 de instelling Sint Anna voor vrouwen. Vanwege de strenge scheiding tussen mannen en vrouwen werkten in het St. Anna tot begin jaren zestig uitsluitend vrouwen, met uitzondering natuurlijk van de eerste geneesheer Dr. Goossens. Deze strenge scheiding tussen beide instellingen is tot ver in de jaren zestig blijven bestaan. Hierna nam de invloed van de religieuzen snel af en in 1976 fuseerden de gestichten Sint Servatius en Sint Anna tot het Vincent van Goch instituut

Lourdesgrot

De Lourdesgrot is in 1938 gebouwd door personeel van het klooster St. Jozef. In 1991 is het klooster gesloten en de grot ontruimd. In 1997, na de bouw van de appartementen op het terrein van het voormalige klooster, namen de nieuwe bewoners het initiatief om de grot weer in ere te herstellen. In 1998 werd de grot ingezegend door deken Coenen. De grot is gemaakt van hoogovenslakken en halfgesmolten bakstenen. Het is zeker de moeite waard om er even naar toe te fietsen. Hij ligt in de tuin aan de noordzijde van het voormalige St Jozef klooster, die vanaf de St Jozefweg bereikbaar is. De St. Jozefweg is een zijstraat van de Heuvelstraat, die onderdeel uitmaakt van de route.

De Sint Petrus Banden Kerk.

De eerste kerk op deze plaats was een 10^e eeuwse zaalkerkje. De huidige Grote kerk in Venray is een gotische kerk uit de 15^e eeuw. Hoewel de tijd waarin de kerk gebouwd werd bekend staat als de "Gelderse Gouden Eeuw", is het toch verbazingwekkend dat er in het Venray van toen, dat ongeveer 1500 inwoners telde, een kerk met een dergelijke omvang gebouwd kon worden. In Rooms-katholieke streken was het goed gebruik van een gilde om een altaar in een kerk te plaatsen en te onderhouden. Dit zogenaamde 'gilde altaar' was gewijd aan de patroonheilige. In 1485 stonden er maar liefst 15 gilde-altaren in deze kerk. Later werd de kerk verder versierd met gewelf- en muurschilderingen, kwamen er beelden van de apostelen, een marianum, een lessenaar van geelkoper en gebrandschilderde ramen.

Ondanks de roerige geschiedenis bleef een groot deel van de inventaris van de kerk gespaard. De altaren zijn weg maar de kerk bezit een unieke collectie middeleeuwse, houten beelden. Het oudste beeld is uit het eind van de 15 eeuw en een groot aantal zijn gesneden in het begin van de 16^e eeuw.

Sint Servatius (Vincent van Goch instituut)

Psychiatrie en Venray gaan al meer dan honderd jaar samen. In 1905 werd begonnen met de bouw van de instelling (het gesticht) Sint Servatius voor mannen door de [Broeders van Liefde](#) uit [Gent](#) in [België](#). In 1914 verzorgde deze instelling ruim 600 patiënten!

Samen met het St. Anna zijn deze psychiatrische inrichtingen voor Venray zowel in sociaal als in cultureel opzicht van grote betekenis geweest. Ze drukten hun stempel op de Venrayse identiteit en "Een enkeltje Venray" werd een algemeen bekende uitdrukking.

Vanaf [1992](#) nemen de religieuzen geen deel meer aan het bestuur. De organisatie gaat vanaf dit moment verder onder de naam Vincent van Gogh Instituut. Op het terrein staan prachtige historische gebouwen waar gauw een nieuwe bestemming voor moet worden gevonden om verder verval te voorkomen

Oostrum

In Oostrum staat het Mariaoord Trans Cedron met bordjes aangegeven.

Mariaoord Trans Cedron

In Oostrum ligt een schitterend kruiswegpark. Het dateert uit 1909 en was een element van de bedevaartplaats Oostrum. De naam Trans Cedron ('aan de overkant') verwijst naar de beek die Jezus overstak op weg naar de Olijfberg. Ook de pelgrims in Oostrum moesten een oversteek maken; het park lag namelijk aan de overzijde van de Molenbeek (later is de loop van de beek verlegd). Er zijn elf kapelletjes en een grot die verwijzen naar de kruisweg en het graf van Christus. De kapelletjes zijn grotendeels bekostigd uit schenkingen en giften afkomstig van pelgrims naar Kevelaer die onderweg ook Oostrum aandeden.

Aan de Mariadevotie van Oostrum is een legende verbonden. Een welgestelde landbouwer vond in zijn vlasakker een klein Mariabeeld terwijl hij een stem hoorde zeggen: 'Hier wil ik rusten'. Hij nam het beeldje mee naar huis en beloofde in het veld een kapelletje te bouwen wanneer de vlasoogst goed zou zijn. De volgende dag bleek zijn vlas in volle bloei te staan. De landbouwer hield zijn belofte en bouwde een kleine kapel.

Meerlo

Kasteeltje Meerlo

Het Kasteel van Meerlo of Huis Meerlo, is voor het eerst vermeld in 1457. Het hoofdgebouw is verdwenen maar de monumentale bijgebouwen liggen nog in het dal van de Molenbeek en wordt 'het kasteelke' genoemd. Volgens de overlevering zou het kasteel tijdens de Tachtigjarige Oorlog grotendeels door brand zijn verwoest. In de jaren 1619-1621 werd het in gewijzigde omvang herbouwd. Wat nu aanwezig is oogt als een voorburch, namelijk een poortgebouw met vleugel en vlakbij een vrijstaand woonhuis, dat daarvoor een tiendschuur geweest

kan zijn. Boeren betaalden vroeger belasting 'in nature' door een tiende van de oost af te staan, dit werd in zogenaamde tiendschuren opgeslagen.

Gebiedsontwikkeling Ooyen – Wanssum

Tussen Ooyen en Wanssum ligt een Oude Maasarm die vroeger bij hoog water mee stroomde. De laaggelegen maasarm loopt langs Meerlo en door het centrum van Wanssum. De Molenbeek en de Wanssumse haven liggen in deze oude rivierloop. Door de grote schade die de hoogwaters van 1993 en 1995 veroorzaakte is deze maasarm tijdelijk afgedamd. Vanwege steeds hogere afvoeren op de Maas is het noodzakelijk om de rivier weer ruimte te geven. Het weer mee laten stromen van de oude Maasarm maakt hier deel van uit. Dit is echter een zeer ingrijpende verandering die effect heeft op onder meer dijkkringen, infrastructuur en grondgebruik. Daarom worden allerlei veranderingen in een plan in één keer gerealiseerd in de gebiedsontwikkeling Ooyen-Wanssum. Deel van het project zijn: 18 km nieuwe dijken, twee hoogwatergeulen, ruim 350 ha waterrijk natuurgebied, het weer openen van de oude Maasarm, nieuwe fietsverbindingen, 4 grote bruggen, een rondweg rond Wanssum en een uitbreiding van het havengebied. Vanaf 2016 starten de werkzaamheden en rond 2020 zijn de projecten gepland gereed te zijn.

De Marialus (richting Wellerlooi, Twisteden, Kevelaer)

Wellerlooi

Fiets- en voetveer

Sinds mensenheugenis ligt er ter hoogte van Wellerlooi een veerverbinding over de Maas. De eerste meldingen van dit veer dateren uit 1442. Door de vrij geïsoleerde ligging van de gemeente Bergen was het veer over de Maas van grote betekenis voor de inwoners. In Blitterswijck werden vroeger veel bedevaartgangers overgezet die op weg waren naar Kevelaer. Tot 1954 was er in deze regio geen sprake van een vaste oeververbinding. In 1954 werd door de Engelse en Nederlandse genie na de Tweede Wereldoorlog een Baileybrug aangelegd. Het was een van de zwaarste Baileybruggen van West-Europa in die tijd. De verbinding was er primair aangelegd voor militair gebruik, maar werd ook voor burgerverkeer gebruikt. De brug was ongeschikt voor grote hoeveelheden verkeer, omdat deze slechts één rijstrook had.

De bouw in 1954 van de Baileybrug betekende het voorlopig einde voor het veer. Na een stilteperiode van 45 jaar werd de veerdienst in 2002 nieuw leven ingeblazen, dit keer gerund door vrijwilligers uit de omliggende dorpen. In tegenstelling tot de meeste reguliere veerponten is dit geen kettingveer, maar een los varende boot met een koplaadklep. Dat wil zeggen dat het een platte schuit is die slecht in één richting vaart. Jaarlijks worden er meer dan 40.000 passagiers overgezet. **Het veer vaart van april tot en met oktober.**

Landgoed de Hamert

Dit natuurgebied van 1084 ha groot omvat een breed scala aan landschapstypen: De Maasweiden, droge loof- en naaldbossen, heidevelden, vennen, hoogveen en akkers. Het landgoed maakt deel uit van Nationaal Park de Maasduinen. Het gebied is altijd goed beschermd gebleven omdat het behoorde bij de jachtterreinen van de kasteelheren van de Heerlijkheid Well. Daarnaast was de grond te arm om er iets op te kunnen verbouwen. Hierdoor zijn ook de sporen van vroegere bewoning goed bewaard gebleven. Er zijn onder meer vele grafheuvels te vinden. De beroemdste is het zogenaamde vorstengraf; door de ligging en omvang van de grafheuvel vermoedt men dat een belangrijke persoon deze heuvel als laatste rustplaats heeft gekregen.

Ijskelder, GeldeNierkanaal, Groeve Blok,

Het huidige fietspad (de Twistedenerweg) is al lang in gebruik. Het vormt de verbinding van ... met Kevelaer. Aan het begin van het fietspad komt men langs een duister gebouwtje met een geheimzinnig traliehek. Dit is een ijskelder, bedoeld voor het bewaren van ijs. In een tijd dat er nog geen koelkasten waren werd, vooral door bierbrouwers, bakkers en de adel die zich deze luxe kon veroorloven, gezocht naar een manier om ook in de zomermaanden over koeling te beschikken. Al naar gelang de behoefte werden er met hamer en beitel stukken ijs van de voorraad in de kelder afgehakt.

Parallel aan het begin van het fietspad ligt het Geldernsch-Nierkanaal. Het kanaal, rond 1770 gegraven, voert water uit Duitse landbouwgebieden (Geldern) af naar de Maas. Het kanaal mag ooit met mensenhandengegraven zijn, op Nederlands grondgebied mag het water zelf zijn weg zoeken en vormt het kanaal het mooiste en meest natuurlijke beektraject van Noord-Limburg. Door de natuurlijke hoogteverschillen en de grote afvoer in natte perioden heeft dit geresulteerd in een snel stromende, meanderende beek met steile oevers. Dit is het ideale leefgebied voor de azuurblauwe ijsvogel.

Richting de Duitse grens ligt de voormalige grindgroeve Blok. Deze groeve heeft zich ontwikkeld tot een reliëfrijk natuurgebied. De nog aanwezige betonnen constructies langs de Twistedenerweg zijn de restanten van de oude grindwasserij en zeefinstallaties. De ruïnes zijn als industrieel monument hersteld.

Kevelaer

Sinds de verschijning van Maria in 1641 en de daaropvolgende wonderlijke genezingen, is Kevelaer uitgegroeid tot een bedevaartsoord met maar liefst 80.000 bezoekers per jaar. Mede hierdoor vindt men in Kevelaer op de Kapellenplatz prachtige katholieke gebouwen.

Genadekapel

Sinds 1642 wordt er in Kevelaer een als wonderbaarlijk beschouwde afbeelding van de Maagd Maria vereerd. Veel katholieken pelgrimeren jaarlijks naar dit genadebeeld.

De marskramer Hendrick Busman (1607-1649) zou van de Maagd zelf tot drie maal toe de opdracht hebben gekregen een kapelletje voor haar te bouwen. Hij gaf hieraan gehoor en al gauw kwamen er pelgrims en werden er genezingen gemeld. In 1654 werd om de bidzuil een barokke koepelkapel gebouwd, de Genadekapel.

Mariabasiliek

De kleurrijke en drukversierde neogotische bedevaartskerk is gebouwd in 1858. Opvallend aan het interieur zijn de kleurige gewelven en zuilen. In de loop der tijd zijn verschillende onderdelen beschilderd, zoals de Antoniuskapel, de Jozefkapel, de Johanneskapel en de Mariakapel. De negentig meter hoge kerktoeren is pas twintig jaar later afgebouwd.

Kaarsenkapel

De Kaarsenkapel is de oudste bedevaartkerk in Kevelaer. De meeste processies houden daarom hier hun intocht. In de kapel zijn vele wapenschilden, votiefschilden en geofferde bedevaartkaarsen te zien.

Biechtkapel

De Biechtkapel is gebouwd in 1857-1858. De kapel is drieschepig en 27 meter lang. Als snel bleek de Biechtkapel te klein en daarom volgde in 1890-1892 een uitbreiding. Een lange kloostergang verbindt de Biechtkapel met de Sacramentskapel.

Sacramentskapel

Aan de linkerzijde van het binnenplein van de basiliek ligt deze kapel. In de kapel staat een icoon van Jezus de Verlosser met in zijn hand een opengeslagen bijbel met onder andere de tekst "Komt allen tot Mij, die uitgeput zijn en onder lasten gebukt."

Twisteden / Tuindorp

Historisch Militair complex en Paardenrenbaan Den Heyberg

Ten tijde van de koude oorlog bouwde de NAVO op deze 400 hectare grond 325 munitiebunkers. Reeds ten tijden van de bouw kwam er een einde aan de Koude Oorlog en werd duidelijk dat er nooit een gram munitie in opgeslagen zou worden. In 1993 werd 'Den Heyberg' verkocht en is het vrij toegankelijk geworden. De vele koele bunkers geven nu aan verschillende doeleinden onderdak; ze dienen als opslag, vakantiewoning of als paddenstoelenkwekerijen. Ongeveer 100 bunkers zijn omgebouwd tot paardenstal en kunnen 750 paarden huisvesten. De 1200 m lange renbaan is momenteel alleen nog als oefenbaan in gebruik.

Nederduits

Kevelaer en Twisteden behoorden tot 1701 bij de Zuidelijke Nederlanden. In 1701, tijdens de Spaanse Successieoorlog, werd het gebied door Pruisen ingenomen. Het bleef echter nog onder het bisdom Roermond vallen, waardoor er een Nederduits dialect wordt gesproken dat nu nog als 'Kevelaers plat' wordt herkend. Toen

vanaf 1823 het gebied tot het bisdom Munster ging behoren werd het verplicht gesteld om de Hoogduitse taal te gebruiken voor preken, kerkboeken etc.

Tuindorp Kassengebied, Wells meer

In de jaren 50 werd het natte en ontoegankelijke veengebied tussen Nederland en Duitsland ontgonnen. Dat het een gepland 'tuindorp' is kan men nog deels herleiden doordat de huizen, met daaromheen de tuinderijtjes, op regelmatige afstand van elkaar staan. De bedrijven hebben zich nogal uiteenlopend ontwikkeld; deels als kassencomplexen en deels als andere vormen van tuinbouwbedrijven.

Dikkenberg

Bij duinen denken we vaak aan de duinen langs de kust die ons beschermen tegen de zee, maar duinen zijn ook op andere plekken in Nederland te vinden. Rivierduinen zijn een vrij zeldzaam fenomeen in het Nederlandse landschap. De meeste rivierduinen zijn aan het einde van de laatste ijstijd, zo'n 10.000 jaar geleden, ontstaan. Rivierbeddingen konden tijdens de zomer grotendeels droog vallen, waardoor het zand in de bedding kon opwaaien en verplaatsen. Direct ernaast was echter al voldoende begroeiing om het zand vast te houden. Zo ontstonden er direct naast de rivieroever de rivierduinen. In het westen van het land zijn de meeste rivierduinen later bedekt met andere rivierafzettingen en veen, maar hier in het oosten liggen de rivierduinen nog aan de oppervlakte. Het Nationaal park de Maasduinen ontleent er haar naam aan.

Wellerlooi

Catharinakerk

Wellerlooi lag in december 1944 in de frontlinie van de gevechten tussen de Duitsers en de geallieerden. Nadat Duitse soldaten de toren van de Sint-Catharinakerk als uitkijkpost gebruikten werd het gebouw door de Engelse op 6 december 1944 verwoest. In 1946 werd de lagere school als noodkerk ingericht. In 1947 werd een noodkerk, die uit de restanten van de verwoeste kerk was gebouwd, in gebruik genomen. Momenteel fungeert dit pand als bedrijfspand. Deze is al fietsend op de rijksweg in Wellerlooi te zien liggen. De huidige kerk is in het centrum van het dorp is sinds 1953 in gebruik.